

רעיון לפַּרְשַׁת - לָג בְּעֶמְקוֹ

לְאוֹר תּוֹרַת מֶן הָרֵב מְרִדְכִי אֱלִיָּהוּ זְצוּק"ל

קירוב לבבות

מספר המדרש: מעשה באישה אחת שגרה בעיר צידן. היא שהתה (חיה) עשר שנים עם בעלה ולא ילדה לו אפלו ילד אחד. באו שניהם לרבי שמעון בר יוחאי, כדי להיפרד. פנו הם לרבי שמעון ואמרו לו: "אנו נשואים כבר למעלה מעשר שנים ועדיין לא זכינו לפרי בטן, לכן החלטנו להתגרש".

אמר להם רבי שמעון: "אכן, על פי ההלכה יש לכם היתר להיפרד, אולם מבקש אני מכם כשם שחתונתכם היתה מתוך שמחה וסעודה גדולה, אף את פרידתכם עשו בצורה יפה. הפרדו מתוך שמחה. שמעו הזוג לעצתו של רבי שמעון ועשו לעצמם יום טוב וסעודה גדולה.

תוך כדי המשתה, שתה האיש יין השתכר ושמח ובעודו מבוסס אמר לאשתו: "אשתי היקרה, אני יודע שאני נפרד ממך וזה צער גדול עבורי, אך אין לי בררה, כך אני צריך לעשות. רגע לפני שאנו נפרדים, אני רוצה לתת לך מתנה, לפצות אותך ושתהיה לך מזכרת ממני. קחי את החפץ הכי חשוב והכי יקר שיש בבית במתנה".

מתוך שיכרותו נרדם הבעל.

והאישה? היא אמרה למשרתים שיקחו את בעלה במטתו ויניחוהו בבית אביה. עשו העבדים כדבריה. בבוקר, התעורר הבעל ומצא את עצמו ישן בבית הוריה של אשתו.

שאל הבעל את אשתו: "מה אני עושה בבית אביך?", השיבה לו האישה: "קחי את החפץ הכי יקר שיש בבית אמרת לי, ולא מצאתי דבר יקר יותר ממך"...

כששמע הבעל את דברי אשתו פרץ בבכי והתמלא צער.

חזר האיש לרבי שמעון בר יוחאי, והפעם התחנן לרבי שמעון שיברכם שיוולדו להם ילדים. ברך אותו רבי שמעון בר יוחאי, ונולדו להם ילדים.

שואל ה'בן איש חי': אם בסופו של הסיפור התפלל רשב"י על הזוג ובשל ברכתו נולדו להם ילדים, מדוע לא עשה זאת כבר בפעם הראשונה שבאו לפניו? מדוע ביקש מהם לערוך 'מסיבת גירושין' בטרם יתגרשו?

אלא מבאר הרב: בשעה שבני הזוג באו אל הרב ובקשו להתגרש, הם היו במצב של ריחוק האחד מהאחר. במצב כזה לא רצה רשב"י להתפלל עליהם, על כן שלח אותם לביתם כדי לערוך מסיבה. רק לאחר הסעודה, כאשר התקרבו הלבבות זה לזה, וראה רשב"י שהם כעת לא במצב של רצון להתגרש, להעמיק את הריחוק, אלא דווקא הם מבקשים בנים, ויש "אתערותא דלתתא", הם מגלים רצון, אז יש התעוררות למעלה והברכה והתפילה תעזור להם. ורשב"י אכן התפלל עליהם ותפילתו התקבלה.